

Önéletrajz

Név: Borbély Zsolt Attila

Születési adatok: 1968. április 2., Temesvár

Lakcím: Temesvár, Városháza u. (jelenlegi Ungureanu) 17. sz.

Foglalkozás: jogász, politológus

Munkahely: Erdélyi Napló, főmunkatárs

Közéleti és szakmai tevékenység: 1990. január 3-án megalapítója, majd egy éven keresztül alelnöke a Temesvári Magyar Ifjúsági Szervezetnek (Temisz), részt vesz a MISZSZ megalakításában, a MISZSZ színeiben rövid ideig RMDSZ országos alelnök, tagja az RMDSZ Választmányának, a Küldöttek Országos Tanácsának, majd a Szövetségi Képviselők Tanácsának. Egyik alapítója és kisebb kihagyással a megszűnésig alelnöke az RMDSZ nemzeti liberális, autonomista platformjának, a Reform Tömörülésnek. Tagja a Tőkés László által 2003-ban életre hívott Erdély Magyar Nemzet Tanács Kezdeményező Testületének, majd az EMNT megalakulása után a testület Állandó Bizottságának tagja, 2011-től az EMNT nemzetpolitikai kérdésekkel megbízott alelnöke. 2000-től a Magyarok Világszövetsége Szabályzatfelügyelő Bizottságának alelnöke, 2009-től elnöke.

1995-től a Magyar Kisebbség című társadalomtudományi folyóirat szerkesztője

1999-től főmunkatársa a Kapunak, ugyanezen évtől mindmáig rendszeres szerzője a Székely Hírmondónak és az Erdélyi Naplónak. Az erdélyi magyar politikai érdekképviselet belső logikájával kapcsolatos írásai különböző konzervatív illetve középvasutas lapokban jelentek meg (Orient Express, Szabadság, Nyugati Magyarság, Havi Magyar Fórum, Új Magyarország, Provincia, Magyar Nemzet, Heti Válasz, Demokrata, Erdélyi Magyarság, Átalvető, Nemzetőr, Barikád és mások)

1999 és 2007 között a Károli Gáspár Református Egyetem óraadó tanára.

Alapítástól a 2011-es kilépésig szerkesztőbizottsági tagja a Trianoni Szemlének.

A Hunsor internetes portál erdélyi tudósítója, 2005 és 2010 között a Barikád internetes portál rendszeres szerzője. Nemzetstratégiai kérdésekben számos előadást tartott Göteborgtól a Kunság különböző városain keresztül az erdélyi nagyvárosokig.

Kötetei: (szerk., Péntek Imrével közösen) Magyar Jövőkép, egy dinamikus magyar paradigma (1996), (szerk., egyik szerző) Amire felelküdtünk Isten és ember előtt – a Kolozsvári nyilatkozat tíz esztendeje (2002), (Szentimrei Krisztinával közösen) Erdélyi Magyar politikatörténet 1989 – 2003 (2003).

Díjak: Ezüst Toll, 2003, Magyar Nemzetért Ezüstérem, 2008.

Tanulmányok: 1996, József Attila Tudományegyetem, Szeged, jog

1996, Eötvös Lóránd Tudományegyetem, Budapest, politológia

Idegen nyelvek: román, angol

Politikai hitvallás: 1983-ra tehető politikai eszmélésem óta közéleti krédóm két szóban foglalható össze: *magyar reintegráció*. Más szóval a Trianonban szétszaggatott magyar nemzeti közösség kulturális, gazdasági s amilyen mértékben lehet, politikai egybeforrasztása, egy akaratközösségé, egy sorsközösséggé formálása.

Ehhez elengedhetetlen az erdélyi magyarság vonatkozásában egyik oldalról az elnyomó többségi hatalomtól való lehető legnagyobb politikai függetlenség, mely a mai geostratégiai adottságok mellett a többszintű autonómia keretében érhető el.

A másik meghatározó mozzanat pedig a Kárpát medencei magyar nemzetrészek határokon átívelő újraegyesítése, aminek jogi alapját 2010-ben a második Orbán kormány teremtette meg a magyar állampolgárság kiterjesztésével.

A magyar politikusok erkölcsi-politikai kötelessége a Szent Korona országaiban élő magyar közösségeket összetartó szálak erősítése s egyben a minél nagyobb fokú politikai önállóság, minél nagyobb fokú magyar szuverenitás elérése

Erdélyben az RMDSZ keretében belül három év alatt jutottunk el odáig, hogy a szervezet programba vegye az autonómia célkitűzését, de nem sok idő elteltével, 1996. november 28.-án, midőn az SZKT zöld utat adott a feltétel nélküli kormányzati szerepvállalásnak, de facto feladta azt. 2003-ban a belső választások nagyívű tervének végleges feladásával tarthatatlanná vált az autonomista erők helyzete a szövetségben belül, 2004-ben még az sikerült az RMDSZ-nek román állami segédlettel megakadályozni az MPSZ indulását a választásokon, 2008-ben viszont az MPP-ét már nem. Az MPP nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Azok között voltam, akik belső és külső fórumokon egyaránt hangsúlyozták az MPP volt elnöke által kiépített, az RMDSZ belső viszonyain is túltevő pártidiktatúra megteremtése, sorozatos törvénytelen ségek és vállalhatatlan politikai gesztusok után, hogy a nemzet és a belső demokrácia értékeit egyszerre képviselőknél kell hagyniuk az MPP-t és saját pártot kell alapítani.

Az EMNP-t a rendszerváltás utáni legbiztosabb, az Ügyért s nem az Ügyből élő politikai szerveződésnek tartom. Frontembereinek, Tőkés Lászlónak, Toró T. Tibornak és Szilágyi Zsoltnak a viszonya a legfontosabb nemzetpolitikai célkitűzésünkhöz, a nemzeti önrendelkezéshez és a háromszintű autonómiához soha nem volt konjunktúra-függő. Szakításuk az RMDSZ-szel szükségyszerű volt, miután a szervezet az 1996-os kormányzati szerepvállalás idején félretette az államelvű önépítkezést, a nemzeti önkormányzat brassói programját, az autonómia-gondolatot, a politikai pluralizmust, s nem kis mértékben a belső demokráciát is. Az általuk fémjelzett Erdélyi Magyar Néppárt a nemzeti felelősség, a tisztesség és a következetesség pártja, melynek színeiben indulni kivételes megtiszteltetés.